

Korshæren

Kirkens Korshær nr. 3 • marts 2011

**Menneskerettigheder
og socialt udsatte**

KORSHÆRSNYT

Ny organisationskonsulent

Kirkens Korshær har fra 1. marts 2011 ansat Michael Wulff som organisationskonsulent. Michael Wulff er cand.scient. soc., og kommer fra en ledende stilling i frivilligafdelingen i Dansk Flygtningehjælp. Som organisationskonsulent i Kirkens Korshær får Michael Wulff til opgave at rådgive og støtte de lokale arbejdssteder i samarbejdet med kommune og stat om opgaver og midler til projekter m.m. I København får han en koordinerende funktion mellem de ti arbejdssteder og den samlede opgave i den videre udvikling af Kirkens Korshærs arbejde i København.

Vi byder Michael Wulff velkommen i Korshærens arbejde.

Korshærspræster

Velkommen til Anette Birch Sørensen og Jakob Hjørnholm som korshærspræster i henholdsvis Sønderborg og Horsens. Tak til Henriette Heide-Jørgensen og Elin Post, som har varetaget disse stillinger, for det engagement i Kirkens Korshær, de har lagt for dagen.

Korshærspræsterne er en ressource, som Folkekirkens stifter stiller til rådighed for de mennesker, som færdes i Kirkens Korshær. Præsterne har deres gang i varmetuerne og andre arbejdssteder i Korshæren, deltager i lejre og udflugter og får derved en særlig mulighed for at forkynde evangeliet for de mennesker, som de møder dér. Sprog og erfaringsverden bliver fortrolig for dem, og deres forkyndelse giver ofte anledning til kontante kommentarer i en direkte tone, der viser, at brugere og medarbejdere i Kirkens Korshær sætter pris på præsternes arbejde. Vi glæder os over at kunne byde to nye korshærspræster velkommen til dette arbejde.

Helle Christiansen

Indhold

.....	side 3
Fattigdom er en trussel mod menneskerettighederne.....	side 4
Usynlige grænser	side 6
Gadejuristen	side 8
Misbrugere har også rettigheder	side 10
På gaden uden at kende sin ret	side 11
Om Den Sociale Retshjælp ..	side 12
Boligregister skal hjælpe ..	side 12
Alle har de samme rettigheder	side 13
De Gule Sider	side 15
Adresseliste	side 19
Kirkens Korshær åbner galleri	side 20

Forsiden: Biskop Kjeld Holm, Aarhus, er formand for Institut for Menneskerettigheder.

KIRKENS KORSHÆR

Nikolaj Plads 15 . 1067 København K

Åbningstid: kl. 8-16, fredag 9-13

Telefon 33 12 16 00

Girokonto 540-1429

kk@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk

www.kirkenskorshaer.dk

Redaktion: Redaktør Poul Struve Nielsen,
Tlf. 4162 5552. poulstruvenielsen@kirkenskorshaer.dk
Helle Christiansen (ansv.)

De Gule Sider: Irene Søndergaard Friis og
Bent Friis, Vangvej 20, Vester Jølby,
7950 Erslev, Tlf. 9669 6400. bentfriis@karby.dk

Redaktionsudvalg: Olav Poulsen, Vibeke Lind, Lennart
Billington, Viggo Sørensen, Heiner Lützen Ank og redak-
tørerne

Korshærsbladet udkommer 10 gange om året i 5000
eksemplarer. Abonnement kan tegnes hos Kirkens Kors-
hær Pris 250 kr. Pensionister og studerende 125 kr.
Tryk: Tarm Bogtryk A/S.

*Eftertryk med kildeangivelse er tilladt
Læs mere på: www.kirkenskorshaer.dk*

KONTAKT:

Korshærscchef: Pastor Helle Christiansen.
Tlf. 3312 1600.
helle.christiansen@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk

Udviklingschef: Jesper Rønn-Simonsen.
Tlf. 33 12 16 00.
jrsimonsen@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk

Administrationschef: Lene Andreasen
Tlf. 3312 1600.
lene.a@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk

Kampagneleder: Heiner Lützen Ank
Tlf. 2078 4257. heiner@kirkenskorshaer.dk

Informationssekretær: Vibeke Lind
Tlf. 4038 1051. vibeke@kirkenskorshaer.dk

Formand for landsstyrelsen: Stig Andreas Munch
Houvej 32, Lohals, 5953 Tranekær. Tlf. 6255 1264

Korshærchef Helle Christiansen skriver:

Ret menneske

Kirkens Korshærs arbejde er diakoni. Diakonien har til opgave at værne det skrøbelige og insistere på det enkelte menneskes værdi, livsmuligheder og ret til oprejst gang på jorden med løftet blik og oplevelse af godhed, skønhed, retfærdighed og fred.

Kirkens Korshær vil være til hjælp for nødstedte mennesker i deres basale behov for mad, tøj og husly. Dertil kommer behovet for et menneskeligt fællesskab, at være et ansigt, som nogen genkender med et smil og et navn.

Er det en menneskeret af få dækket disse basale behov? Måske ikke i snæver, teknisk forstand. Men når vores basale behov ikke dækkes, lider det konkrete, nødlidende menneske, og menneskets værdighed krænkes.

Det er blevet svært af få hjælp i det danske samfund. Selv de ydelser, man har ret til, er det vanskeligt at få eller bibeholde, fordi kontakten til det offentlige er så vanskelig. Kirkens Korshærs medarbejdere bruger mange timer på at vente i telefonsluser for at hjælpe mennesker til at få den støtte, de er berettiget til. De bliver kastet fra det ene kontor til det andet, og den konstante strøm af nye ansatte, som skal have sagen forklaret forfra igen, er en stor belastning, hvis man er et menneske, der i forvejen har svært ved at forklare sig.

Udsatte mennesker får ofte ikke deres ret, fordi retten bliver utilgængelig for dem. Det bliver den, fordi vi har indrettet det offentlige system, som om det var en konkurrencebaseret virksomhed. Vi har gennem den seneste generation vænnet os til at anvende redskaber fra markedsmekanismerne i arbejdet med og for mennesker: konkurrenceudsættelse, kontrakt og kontrol. Men sårbare og belastede mennesker har ikke gavn af fritvalgsordninger og kan ikke præstere på skemaerne til indberetning af succes. Der er ikke plads på indbe-

retningskemaerne til at notere en forbedring, hvor det måske nu går langsomt tilbage med helbred, hukommelse og misbrugsskader, end det ellers ville have gjort. Det passer ikke ind i systemerne, at en forbedring godt kan være en forværring, der er mindre end ventet. Lindring står ikke på kontrolkortet. Systemet er indrettet til at levere succes'er i form af arbejdsmarkedsparate mennesker. Det er et indskrænket syn på mennesket. Mennesket er andet og mere end nytteværdi og salgbarhed på markedet.

Hvordan beskriver vi bedst vores aktuelle samfund? Velstandssamfund er et bud. Konkurrencestat er et andet. Velstand og konkurrence er modstandsresistente plusord, der sammen med vækst udgør en logik med fokus på pligter, ikke på rettigheder. Innovation, livslang læring, efteruddannelse og udvikling uden endemål er ingredienser i en globaliseret verden, hvor succes aflæses i konkurrencens økonomiske resultat. Kun ved at være i besiddelse af en attraktiv arbejdskraft, som kan sælges for højeste bud, har "borgeren" ret til at være en del af fællesskabet. Arbejdet bestemmer, hvem vi er, og hvad vi må få del i.

Sproget er et værn om menneskets ret og værdighed. Markedslogikkens sprog invaderer sproget, vi omtaler hinanden i, når vi taler om mennesker, som "belastet samfundsøkonomien", og grupper, som er "en byrde".

Vi er kommet dertil, hvor det at være menneske ikke giver ret til noget. Over for det syn på mennesket protesterer Kirkens Korshær: Ethvert menneske er menneske i sin egen ret.

Sandheden er, at vi er alle sammen en byrde for hinanden, men vi er også alle sammen en glæde for hinanden, forviklede som vi er i hinandens tilværelse. Mennesket er menneske i sin egen ret. Ret til byrde, ret til glæde. Ret menneske.

Når mennesker udsættes for fattigdom, er der en risiko for, at de bliver ligeglade med deres rettigheder. Det går i glemmebogen, at man er borger med rettigheder, siger Kjeld Holm.

Fattigdom er en trussel mod menneskerettighederne

Agtelsen for det andet menneske er udgangspunktet for tanken om menneskerettigheder, siger biskop og formand for Institut for Menneskerettigheder, Kjeld Holm

Der er en tydelig sammenhæng mellem menneskerettigheder og fattigdom, fastslår biskop Kjeld Holm, Århus.

Menneskerettigheder har fyldt meget i Kjeld Holm virke. Han er tidligere formand for Nævnet for Etnisk Ligestilling og nuværende formand for Institut for Menneskerettigheder.

Han fortæller, at den økonomiske fordeling af samfundets goder ikke er uden betydning for menneskerettighederne. Jo større ulighed, der er i et samfund, jo mindre forståelse er der for menneskerettighederne.

Som et konkret eksempel fra vores eget land nævner han det fattige menneske, som ikke har råd til julegaverne.

– Så bliver man også ligeglad med sine rettigheder. Det går i glemmebogen, at man er borger med rettigheder. Det viser sig, at hvis der sker en velstandsudvikling, bliver der en større bevidsthed også om rettigheder, tilføjer han.

Som et eksempel fra den store verden nævner Kjeld Holm Kina.

– Menneskerettighederne krænktes stadig i Kina. Men vi har en kritisk dialog. Det går bedre med menneskerettighederne i takt med den større rigdom i landet, selv om der har været for få fremskridt i den demokratiske udvikling, siger han.

Selvforagt

Institut for Menneskerettigheder arbejder på det rådgi- vende plan en masse steder, hvor man møder eksempler på, at der er en sammenhæng mellem social udvikling og menneskerettigheder.

– Når et land er så fattigt, at der ikke er basis for at beskæftige sig med det enkelte menneskes frihed og ret, så kommer selvforagten. Det modsatte af selvforagten er, at man har nogle rettigheder. Det er rettigheder for de men- nesker, som ingen rettigheder har, menneskerettighederne kerer sig om, siger Kjeld Holm.

Til menneskets rettigheder hører også sociale rettighe- der. Men det er nogle andre ting, der spiller ind for menne- sker, der kæmper for deres eksistens og ikke har overskud til at forholde sig til omverdenen.

– Det er især et spørgsmål om social psykologi. Man glemmer samfundet, man glemmer de andre af mangel på overskud, tilføjer han.

Ukrænkelighed

Der har været en retsfølelse fra begyndelsen af den mosa- isk-kristne tro. Keld Holm mener, at menneskerettighederne har to kilder. Den ene er den retslige, som kan føres tilbage til den amerikanske uafhængighedserklæring og den fran- ske revolution.

Efter anden verdenskrig resulterede de tanker i dan- nelsen af FN og formuleringen af Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og de heraf følgende internationale konventioner.

Den anden kilde er den teologiske.

– Og det er ikke en dårlig kombination, siger Kjeld Holm.

Han mener, at det kristne livssyn bygger på et verdens- billede af det enkelte menneskes ukrænkelighed. Hvert menneske er enestående, villet af Gud, skabt i Guds billede. Uanset hvor det er placeret i samfundet.

Som kirke har vi noget gods i hele den kristne tradition, mener Kjeld Holm og bruger den svenske forfatter Per Olov Enquists bog ”Musikanternes udtog” som eksempel. Den handler om arbejderbevægelsens opståen i de svenske skove. Skovarbejderne var luthersk pietistiske, de var ikke marxister.

Agtelse

– Men de bliver beskyldt for at være dovne arbejdere. I skov- arbejderne lutherskpietistiske opfattelse af tilværelsen er der er to ting at sige om et menneskeliv: Man skal tjene sit brød i sit ansigts sved. Og man skal værne om sin ære, siger Kjeld Holm.

At kalde skovarbejderne dovne var et anslag mod deres ære. Det var en ringeagtelse. Og så gik de i strejke.

– Kernen i det kristne livssyn er agtelse for det andet menneske, fordi det andet menneske er et menneske. Det er vejledende for, at vi ikke behandler andre uretmæssigt. At vi ikke krænker forsvarsløse uretfærdigt, siger Kjeld Holm.

Han mener således også, at agtelsen har betydning for

vores retssamfund. Vi skal ikke bare lade stå til. Man kan ikke agte et menneske, hvis man undertrykker det. Hvis man accepterer, at ulighederne bliver større og større, siger Kjeld Holm.

– Det er fantastisk at en organisation som Kirkens Kors- hær ikke forlanger resultater af de mennesker, der kommer i korshæren. Det er i mødet, i øjeblikket, at det andet men- neske agtes. Det er en inspirationskilde for et retssamfund, tilføjer biskoppen.

Kristne værdier

Han er ikke i tvivl om, at Folkekirken har noget vigtigt at føje til i værdipolitisk henseende som kirke. Nemlig det, at agtel- se for et andet menneske er grundlaget for et retssamfund.

– Jeg siger ikke, at de nødvendigvis handlede rigtigt i Brorson kirken. Men her var der en gruppe mennesker, som ingen rigtig længere ville beskytte. Så går de ind i en kirke. Den lokale kirke passer på dem. Sådan handler præster og menigheder som kristne, siger Kjeld Holm.

Som et andet eksempel nævner han organisationen ”Et anstændigt Danmark,” som opstod i et lokalsamfund i den nordlige del af Århus Stift.

– Det var ud fra agtelsen for et enkelt menneske, at de rejste nogle spørgsmål ved den danske indvandrerlov. De gjorde det med udgangspunkt i noget lokalt. Her krænkes nogle rettigheder. Det startede på Mariager-kanten. I dag er det landsomfattende, siger Kjeld Holm.

Han mener, at når vi som kristne og menighed møder krænkelsen, må kirkedøren aldrig være lukket.

Rummelighed

– Men hvis vi tager et skarpt partipolitisk standpunkt, har vi lukket nogle ude, tilføjer han.

Det betyder ikke, at han ikke værner om den rettighed, præsterne har til at sige, hvad de vil. Folkekirken er så rum- melig, at det er der plads til, mener han.

I protest mod præsteinitiativet ”Der er stadig ikke plads i herberget” i forbindelse med julen 2005 meldte venstre- politikerens Jens Rohde sig ud af Folkekirken i protest mod, at præsterne kritiserede den danske indvandrerlovgivning.

Kjeld Holm mødte politikerens i en tv-debat.

– Jeg sagde til ham: ”Du kan gå i kirke til en anden præst, Jesper Langballe for eksempel. Når du optræder som rock- sanger sælger jeg jo heller ikke mit fjernsyn og holder op med at betale licens, jeg skifter bare over på en anden kanal meget hurtigt,” fortæller han.

Terrorisme

Hvad agtelsen for det enkelte menneske angår, så er det også en fare ved terrortruslen, at vi kan glemme vores agtelse for de muslimske medborgere.

Kjeld Holm mener, at vores samfund kommer under pres, fordi det er blevet multietnisk. I den forbindelse understre- ger han, at han ikke henviser ikke til det evindelige fokus på de etniske problemer, som han mener er stærkt overdrevet.

Det forøger blot problemerne, at nogle mennesker fra morgen til aften får at vide, at de er et problem.

– Men vi får nogle mennesker ind, som har et andet syn på, hvad menneskerettigheder og et retssamfund er. Så er der den kontante tolkning af islam, hvilket betyder, at, der er sket en militarisering og en skærpelse, siger han.

Kjeld Holm understreger, at terrorisme ikke er en islamisk opfindelse. Vi har velkendte eksempler på stærkt højreorienterede terrorister i Sydeuropa og stærk venstreorienterede terrorister som Rote Arme Fraktion i Tyskland og de tilsvarende grupper i Frankrig og Italien. Desuden var der den kristne terrorisme fra IRA.

– Men der er sket en skærpelse, som er social og politisk. Personligt mener jeg, at det skyldes konflikten mellem Israel og Palæstina. I Iran hang det sammen med den vestlige orientering og massive undertrykkelse. Den islamiske terror efter den 11. September har også skærpet det, siger Kjeld Holm.

Der er kommet større årvågenhed og nogle skærper. Danmark er kommet på kortet efter Muhammed tegningerne. Kjeld Holm frygter, at der en dag også vil komme en terrorhandling her.

Rettigheder

I 2003 var han blandt talerne ved en stor demonstration mod krigen i Irak.

– Jeg sagde, at hvis den krig begynder, får Osama bin Laden ingen rekrutteringsproblemer. Det er akkurat som i Afghanistan, hvor det bliver sagt: Vi er der for at beskytte os selv og komme terroren til livs. Men terroren kommer ikke fra Taleban, men fra Yemen, Saudiarabien og Somalia, siger Kjeld Holm.

Han mener, at ”krigen mod terror” også udgør et problem for Danmark som retssamfund. Selvfølgelig er terrorisme en trussel. Men hvis vi ændrer vores eget samfund på en måde, så vores egne rettigheder indskrænkes, så giver vi efter for truslen. Så vinder terroristerne.

– At man kunne fængsle nogen uden offentlighedens kendskab. At folk skulle stille i Sandholm hver dag, selv om man bor i Århus. At man ikke kommer for en dommer, det er et problem for et retssamfund. Der skal være en dommer involveret, før man kunne holde nogen tilbage, mener biskoppen, som også er formand for bestyrelsen for Institut for Menneskerettigheder.

PSN

Usynlige grænser

Få ved, at de krydser grænser mellem en række forbudszoner ved at gå på Vesterbro

En hyggelig aften med god musik på spillestedet Vega, det tidligere Folkets Hus på Vesterbro i København, starter for mange med en spadseretur fra Hovedbanegården. Men de færreste er klar over, at de på turen spadserer gennem en række forbudszoner.

Hvis man kommer på det rigtige tidspunkt på dagen, kan man se en blå van fra politiet holde i en af sidegaderne til Istedgade. Bilen kaldes også ”den blå bus” eller ”bødebus-sen.”

Politifolkene, som sidder i bilen, har en observationstid på fem minutter, for de vil ikke antaste folk, som bare går forbi. Men står der en gruppe mennesker samlet foran Maria Kirkeplads eller Mændenes Hjem, kan man på de rette tidspunkter se politibilen svinge ind på Istedgade og standse ud for forsamlingen.

Man ser gruppen af mennesker spredes i alle retninger. Tilbage sidder måske et par stykker – en kan være faldet, en er måske dårligt gående. Der kan også være en, som er meget påvirket eller bare uopmærksom.

Dem pågriber politiet, og hvis de tidligere har fået et påbud, får de en bøde. Bøden er på 600 kroner. Det svarer til to billetter i forsalg til Anne Linnets akustiske koncert i Vega den 17. april.

Folketinget arbejder for øjeblikket på en ændring af Politi-

loven, som vil føre til, at bøderne for at opholde sig ulovligt på Vesterbro vil stige fra 600 til 2000 kroner.

Det er mange penge, for de mennesker, der bliver pågrebet af politiet, har en ting til fælles: De hører til den gruppe, der betegnes som socialt udsatte. De har ikke mange penge. Nogle er hjemløse. Selv om de har et sted at bo, lever de mest på gaden. Stofmisbrug, psykiske problemer og dårlige tænder er andre karakteristika.

Tvivler på, forbudszoner er lovlige

I forbindelse med høringsen forud for den forestående ændring af Politiloven har organisationen Gadejuristen fundet anledning til sende et høringssvar til Justitsministeren og Folketingets Retsudvalg. Gadejuristen mener, at forbudszonerne på Vesterbro forvaltes ulovligt. Blandt andet, fordi politiet uddeler bøder til folk, fordi de tilhører et bestemt klientel, og ikke fordi de konkret er til gene eller ulempe for andre.

– Vi håber, at vores høringssvar betyder, at politiet begynder at forvalte det her lovlige, så det kun vil være folk, som konkret er til gene og ulempe, der får forbuddet. Og således at de i fremtiden vil kunne komme med en indsigelse mod påbuddet, siger juridisk projektmedarbejder ved Gadejuristen, Emil Kiørboe.

Menneskerettighederne giver mennesker ret til bevægel-

En betjent viser, hvordan Vesterbro er indrettet i forbudszoner.

sesfrihed, herunder til selv at tage ophold, hvor man ønsker. Gadejuristen mener, at politiet kører et system, som efterhånden lever sit eget liv og ikke er i overensstemmelse med ordensbekendtgørelsen bestemmelser.

Det er efter dette system, der gives påbud og bøder til en bestemt gruppe mennesker på Vesterbro.

Politiets primære arbejdsredskab er et kort over Vesterbro, hvor der for øjeblikket er 10-12 zoner. Zoner, der er tegnet ind på forhånd.

Indgreb i rettigheder

Ændringen af Politiloven er nu i udvalg. I den forbindelse har nogle af retsordførerne bedt ministeren om at kommentere Gadejuristens henvendelse. Forud for forslaget er gået et langt forarbejde, hvor Rigsadvokaten er kommet med en betænkning om, hvad han mener, bødeniveauet skal være. Gadejuristen har i høringssvaret kritiseret Rigsadvokatens argumentation for, hvorfor netop forbudszonebøder skal hæves til 2000 kroner og ikke blot til 1000 kroner, som de fleste af de øvrige overtrædelser med forslaget kommer til at koste

Gadejuristen har også beskrevet, at organisationen mener, Københavns Politis nuværende praksis er ulovlig. Emil Kiørboe forklarer, at de fleste menneskerettigheder ikke er absolutte. Det er muligt helt lovligt at gøre indgreb i beskyttede rettigheder.

– Der er forskellige hensyn, som kan begrunde indgrebet. Med hensyn til retten til bevægelsesfrihed kan blandt andet hensynet til den offentlige orden begrunde et indgreb, når en række betingelser er opfyldt. Der ligger to domme fra

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som helt klart siger, at sådan et zoneforbud er et indgreb i bevægelsesfriheden. Det er utvivlsomt et indgreb i det, man kalder ”den beskyttende rettighed”, forklarer han.

– Men, tilføjer Emil Kiørboe:

– Der er ikke nødvendigvis tale om et ulovligt indgreb. I de to sager, som er fra Holland, sagde dommen, at indskrænkningerne var i orden, fortæller han.

Emil Kiørboe mener ikke, man umiddelbart kan sammenligne baggrunden for dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med situationen på Vesterbro.

De zoneforbud, som hollænderne gav de to borgere, gjaldt for 14 dage. Påbuddene på Vesterbro gælder i to år. Dermed kan man ikke nødvendigvis slutte af dommen, at zoneforbudet på Vesterbro er lovligt.

Forbudszoner siden 1990

Der har været forbudszoner på Vesterbro siden 1990. Det begyndte som en stresskampagne for at gøre noget ved forholdene omkring den åbne stofscene på Vesterbro. Man ville med bøder presse stofbrugerne og tvinge dem væk fra Vesterbros gader og dermed opløse den åbne stofscene. I dag – mere end 20 år senere – er stofbrugerne, den åbne stofscene og politiets forbudszoner stadig en del af hverdagen på Vesterbro.

– Hvis du gentagne gange har været til gene eller ulempe og er antruffet af politiet, så får du et forbud mod at være 100 meter rundt om det sted, hvor du er antruffet. Det er en lovlig praksis. Men i dag er der nogle juridiske problemer, vurderer Emil Kiørboe med henvisning til, at forbudszonerne

Gadejuristens Emil Kiørboe mener, at politiet bruger forbudszonerne til at give bøder til mennesker, som de vurderer tilhører et bestemt segment, der er til gene ved deres blotte tilstedeværelse.

efterhånden er blevet et strafferegime, som er målrettet en bestemt befolkningsgruppe og lever sit eget liv parallelt med den lovgivning, der regulerer anvendelsen af forbudszoner. Det er en forudsætning for at indskrænke rettigheder, at der er hjemmel til det i loven.

Han mener, at det er et juridisk problem, når politiet har tegnet zonerne fra start.

– Så får man et zoneforbud allerede første gang man bliver taget, selvom det er en betingelse for anvendelsen af et zoneforbud, at man har været til ulempe gentagne gange. Det er samtidig på forhånd bestemt, hvor de, der rammes af forbuddet, ikke må opholde sig. Det afhænger ikke af, hvor de måtte have været til ulempe. Hvis de overhovedet har været til ulempe for nogen, siger han.

Det andet juridiske problem er efter hans mening, at der ofte er en manglende konkret begrundelse for påbuddet eller bøden.

Et bestemt segment

– De, som får påbuddet eller bøden, er mennesker, som politiet på en eller anden måde vurderer tilhører et bestemt segment, som de så mener er til ulempe for os andre ved deres blotte tilstedeværelse, siger Emil Kiørboe.

Gadejuristen

Gadejuristen er en organisation, som yder retshjælp på gadeplan. ”Vores hovedopgave er den konkrete hjælp og støtte til stofbrugere. I sammenhæng med denne indsats bestræber vi os også på at løfte de konkrete problemstillinger til principielt niveau for at understøtte og udvikle indsatsen for de udsatte,” beskriver gadejuristen sit virke.

Bøder for at opholde sig i gaden i prostitutionsøjemed er en de facto kriminalisering af gadeprostitution, som så er skabt af Københavns Politi og ikke af Folketinget, siger gadejurist Marie Budtz Andersen.

– Et indgreb i en beskyttet rettighed er et relativt intensivt indgreb. Vi mener, at Københavns Politi forvalter forbudszonerne ulovligt. Vi mener simpelthen ikke, at politiets praksis har hjemmel i ordensbekendtgørelsen, tilføjer han.

Politiet er også blevet spurgt, hvad de mener om påstanden om, at bøderne uddeles efter en ulovlig praksis. Politiet har svaret, at de udelukkende uddeler bøder for kvalificeret gadeuorden.

Om de to domme fra menneskerettighedsdomstolen tilføjer Emil Kiørboe:

– Det nævnes specifikt i dommen, at de pågældende ikke boede eller arbejdede i det område i Holland, hvor de fik forbud mod at opholde sig i 14 dage. Men på Vesterbro er der ikke praksis for, at man tager hensyn til, om de antrufne for eksempel bor på Mændenes Hjem. Eller at man kan være inde og bo der i mellemtiden, hvis forbuddet gælder i to år. Det er jo et sted, hvor man typisk ikke bliver boende så længe.

Han tilføjer:

– Og hvis du er hjemløs? Vi har et konkret eksempel med en hjemløs, som fik en bøde for at sidde og hvile sig et sted på Vesterbro, mens hun ventede på, at et overnatningssted for hjemløse åbnede. Så er der hele spørgsmålet om de tilbud, der rent faktisk findes på Vesterbro. Sprøjteudleveringen, som er en vigtig forebyggende sundhedsydelse, der bl.a. modvirker, at HIV-smitte, leverbetændelse og andre sygdomme spredes, ligger i et overlap mellem tre forbudszoner, siger Emil Kiørboe.

Gadeprostituerede

Hans kollega, gadejurist og projektmedarbejder Marie Budtz Andersen, fortæller, at der også er problemer i forhold til de gadeprostituerede. Her er også tale om en gruppe, der systematisk udsættes for zoneforbud:

– Når de får bøder for at opholde sig i gaden, fordi de er til ulempe i og med at de befinder sig på gaden i prostitu-

tionsøjemed, er der tale om en de facto kriminalisering af gadeprostitution, som er skabt af Københavns Politi og ikke af Folketinget, siger hun.

Når det drejer sig om misbrugsmiljøet på Vesterbro, er der tale om befolkningsgrupper, som er i kontakt med politiet på en helt anden måde end de fleste. Hvad stofmisbrugere angår, så er det i sig selv strafbart at være i besiddelse af stofferne. Desuden har de fleste et stort forbrug, som kan være finansieret ved berigelseskriminalitet.

Her føler Gadejuristen, at der somme tider er tale om en gråzone. Man har for eksempel ikke pligt til at udtale sig til politiet. Men det beretter en stor del af Gadejuristens besøgende om, at de aldrig har fået oplyst.

Forståelse efterlyses

Marie Budtz Andersen mener, at hele situationen kan blive mere værdig – og nemmere at håndtere for alle parter, hvis der udvises mere forståelse og er mere fokus på misbrugeres værdighed som mennesker.

– Når folk sår tvivl om, hvorvidt politiet oplyser dem om deres rettigheder, bliver det et problem både i forhold til national ret og internationale konventioner, siger hun.

Desuden har Marie Budtz Andersen kendskab til, at stofmisbrugere, som bliver abstinente, ofte bare udtaler sig på grund af abstinenser. De ønsker bare at komme tilbage til gadens apotek eller videre til sundhedspersonalet i arresthusene og deres medicinske.

– Politiet kan tilbageholde dem i op til 24 timer. Når medicinen er taget fra dem, er der pligt til, at de skal tilses af en læge ”hurtigst muligt,” som der står. Det hænder, at folk tilstår ting, de slet ikke har begået, fordi de bliver abstinente i politiets varetægt, fortæller hun.

– Men politiet er selvfølgelig også i et dilemma, hvor de kan

spørge. ”Hvornår må vi så afhøre dem?” De kan jo blive påvirkede, når de får medicinen, tilføjer Marie Budtz Andersen.

Bedre lægebehandling

– Der er ikke tilstrækkelige procedurer, som sikrer stofbrugere lægebehandling mod abstinenssymptomer, når de befinder sig i politiets varetægt. Vi efterlyser nogle procedurer, hvor folk ikke føler sig pressede til at sige noget, siger Marie Budtz Andersen.

Hun mener, at når stofbrugere udtaler sig til politiet fordi de er abstinente eller frygter at blive det, kan dette være i strid med det, jurister kalder ”selvinkrimineringsforbuddet”. Det betyder oversat til dansk, at man ikke har pligt til at fremlægge beviser imod sig selv. I alvorlige tilfælde kan manglende lægelig behandling af svære abstinenser være en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 om forbud mod tortur og umenneskelig behandling.

Men i den sidste ende er det måske kun lidt, der skal til, før det hele kan blive meget bedre.

– Muligvis handler det bare om mere viden om den her målgruppe. Det handler om, at både forsvarer, anklager, politi og dommere kender den her målgruppe. Det er de færreste jurister, der kender de præparater, stofbrugere er afhængige af, og som ved hvilket pres, de er under med eksempelvis begyndende benzodiazepinabstinenser, siger hun.

Det er der mange, som ikke ved. Ligesom det er de færreste, der ved, hvor mange forbudszoner, de krydser for at gå fra Hovedbanegården til Vega.

– Men hvis man arbejder med den her gruppe, bør man kende de præparater og tilrettelægge sagsbehandlingen på en måde, så stofbrugere har mulighed for at gøre brug af de mest basale rettigheder, siger Marie Budtz Andersen.

PSN

FOTO: POLU STRUVE NIELSEN

Emil Kiørboe og Marie Budtz Andersen er begge gadejurister og projektmedarbejdere.

Stofmisbrugernes rettigheder krænes, hvis de hindres adgang til friske kanyler, fordi kanyler er vigtige for at forebygge deres sundhed. Foran indgangen til Mariatjenesten kan man komme af med de gamle kanyler.

Misbrugere har også rettigheder

FN opfordrer medlemslandene til at værne om stofmisbrugeres værdighed

Gadejuristen på Vesterbro mener, at forbudszonerne er udtryk for en politiindsats, der kan forhindre udsatte borgers ret til sundhed og henviser til FN's særlige rapporteur for retten til sundhed, Anand Grovers kritik af den repressive politiindsats i områder med sundhedstilbud til stofbrugere verden over.

Sprøjteudleveringen, hvor misbrugere kan få nye sprøjter udleveret, ligger i et overlap mellem tre forbudszoner. Det kan få misbrugere til at genbruge gamle sprøjter, fordi de så undgår at blive konfronteret med politiet på grund af, at de opholder sig i en forkert zone.

Dermed hindres de adgang til en livsvigtig sundhedsydelse.

Udleveringen af nye sprøjter til misbrugere er en vigtig forebyggende sundhedsydelse. Det modvirker HIV-smitte, leverbetændelse og andre sygdomme, som spredes, når man bytter og genbruger sprøjter. Også Sundhedsrummet og Lægetjenesten på Mændenes Hjem ligger i Københavns Politis forbudszoner.

En risiko for hele befolkningen

I sin seneste årsrapport, som er fra august 2010, skriver FN's særlige rapporteur for retten til sundhed:

“Stofmisbrugere hindres i at modtage ydelser på grund af trusler om straf, eller de afskæres måske i det hele taget fra sundhedsydelser. Kriminaliseringen af stofmisbrugere og udvidet ordenshåndhævelse underminerer også sundhedsfremme, medvirker til stigmatisering af stofmisbrugere og fører til øgede sundhedsrisici for hele befolkningen – ikke kun stofmisbrugere.”

Der er tale om en opsummering af den globale situation. Men det passer fint til danske forhold, hvor det er indlysende, at øget udbredelse af HIV og smitsom leverbetændelse udgør en risiko for hele befolkningen. Anand Grover skriver videre:

“Måltrettet politiindsats og andre interventioner associeret med kriminaliseringen af stofbrug og besiddelse resulterer også i, at stofbrugere fortrænges fra områder med skadesreducerende tiltag. Det nedsætter deres mulighed for at deltage i sprøjteudleveringsprogrammer, substitutionsbehandling og adgang til opsøgende medarbejdere.”

Han skriver endvidere, at det er de mest marginaliserede, der bliver ramt. For eksempel de hjemløse, som ikke nødvendigvis kan rykke indendørs og indtage stoffer.

Stofmisbrugeres rettigheder skal beskyttes

Der findes tre FN konventioner, som skal hindre spredning af narkotika. Dem er Danmark også forpligtet til at overholde. Men hele formålet med konventionen er at sikre “sundhed og velfærd for menneskeheden.”

Her mener Anand Grover, at den nuværende måde at bekæmpe udbredelsen af narkotika på modarbejder dette formål. Igen er det vigtigt at understrege, at der er tale om en årlig rapportering til FN's Generalforsamling om den globale situation og ikke en specifik redegørelse for danske forhold.

Men den særlige rapporteurs anbefaling til medlemslandene gælder også Danmark.

Han anbefaler, at medlemslandene udvikler nyt sæt lovgivningsmæssige rammer for at sikre, at stofmisbrugernes rettigheder respekteres, beskyttes og føres ud i livet.

PSN

På gaden uden at kende sin ret

Folk ryger på gaden, fordi kommunerne ikke fortæller dem, hvordan de kan få hjælp til at blive i deres bolig, mener Den Sociale Retshjælp

Et stadig stigende antal mennesker oplever at miste boligen og blive sat på gaden.

I april 2009 blev der foretaget flere lovgivningsændringer med det formål at mindske antallet af udsættelser. Indsatsen skulle ske tidligere og mere målrettet. Alligevel bliver antallet af udsættelser ved med at stige støt. Og det er en alvorlig sag.

– Der står politi og sociale myndigheder, som vil fjerne børnene. Nu er vi ikke ude i, hvad det koster. Men hvad alt det betyder for et barn, der mister sin skole, sit værelse, sine kammerater og sin familie, siger Sandy Madar fra Den Sociale Retshjælp.

Hun tilføjer:

– De, som burde lave bannerreklamer, for at du kan få hjælp, hvis du står til at blive udsat, oplyser ikke om det.

Sandy Madar mener, at myndighedernes behandling af initiativerne fra 2009 er et godt eksempel på, at mennesker fint kan have nok så mange rettigheder. Men hvis de ikke kender dem og kræver deres ret, så kommer de reelt til at leve i en tilstand af retsløshed.

Domstolsstyrelsen tal for første halvår 2010 viser, at der har der været 2338 sager, som endte med effektiv udsættelse. Det er 258 flere sager end første halvår 2009.

– For 15 år siden, da vi ikke havde så mange udsatte og så mange, der bliver udsat, kunne man relativt hurtigt få en

bolig stillet til rådighed. I dag er det svært at genhuse folk, hvis de først er sat på gaden, siger Sandy Madar.

Det er først og fremmest de socialt udsatte, det går ud over.

Udsatte kender ikke deres rettigheder

– Hjemløse, folk der bor på gaden eller ofte opholder sig der, kender tit ikke deres rettigheder. De får ofte ikke en ordentlig vejledning af kommunen, selv om kommunen har en vejledningspligt, siger hun.

De mennesker, som søger hjælp hos Den Sociale Retshjælp, fordi de er sat ud af deres boliger, deler Sandy Madar op i to grupper: Der er dem, som kender deres rettigheder. Og der er dem, som ikke har det overskud. De går hen og bliver rigtig udsatte. De ender på gaden. De har måske mistet deres arbejde på grund af sygdom og ved ikke, hvor de skal finde hjælp.

Fleere med tilknytning til Den sociale Retshjælp har erfaringer med folk, der ikke har fået den rette vejledning i en kommune. Et rigtig slemt eksempel var en ung mand, der boede på gaden uden forsørgelsesgrundlag i tre år.

Han blev afvist af kommunen, fordi han ikke havde en bolig. Ifølge lovgivningen er der ingen, som siger, at man skal have en adresse. Du skal bare kunne sende et brev.

– Problemet er, at kommunen ikke klæder folk på i mod-

FOTO: POUL STRUVE NIELSEN

Kommuner er ikke gode nok til at støtte børnefamilier og socialt udsatte så hurtigt, som de skal gøre, når de har en trussel om at blive smidt ud af deres bolig hængende over hovedet, siger Sandy Madar.

tagelsen til at spørge: Går du ikke i skole? Er der noget, vi skal hjælpe med? Det er ikke alle sagsbehandlere, som har de nødvendige kompetencer. Desuden har de meget travlt. Derfor er der nogle ting, der strander, siger Sandy Madar.

Lovændringerne fra 2009 betyder, at den ansvarlige myndighed i kommunen er forpligtet til af egen drift at vurdere den sociale indsats, når den varsles om, at børnefamilier eller mennesker, som hører til kategorien socialt udsatte, har en udsmidning hængende over hovedet.

Pligt til at underrette

Fogedretten og udlejerne har pligt til at underrette kommunen, når de sætter folk på gaden.

Den Sociale Retshjælp har lavet en undersøgelse af kommunernes procedure vedrørende udsættelsessager. Undersøgelsen fokuserer især på de fire største kommuner i Danmark, København, Aarhus, Aalborg og Odense.

Den Sociale Retshjælp konkluderer, at der går for lang tid, før kommunerne handler på sagerne. Når der går for lang og unødvendig tid, før der handles, skyldes det blandt andet, at sagerne kastes rundt mellem de kommunale kontorer.

– Der er ikke mange, som ved, at hvis der er risiko for udsætning, skal kommunen hjælpe, siger Sandy Madar.

En sag kan starte med, at en udlejer skriver til kommunen, at udlejeren vil smide en familie ud i løbet af 14 dage. Da det er en børnefamilie, modtager afdelingen, der tager sig af børnesager sagen. Afdelingen sender sagen videre til ydelsescentret og venter så otte dage på at få den igen. Først da bliver der handlet. Så er der måske gået 10-12 dage inklusive weekender ud af 14, som er til rådighed.

Det handler ikke bare om konsekvenserne for den enkelte, men også om omkostningerne for boligforeningen og samfundsomkostningerne. Sandy Madar beretter, at det overvældende pres med regler er uoverskueligt for de fleste mennesker i den gruppe, som oftest bliver involveret i udsættelsessager.

Når der er børn involveret

Derfor skal det også indgå i kommunens vurdering af sagerne, at hvis der er børn, skal man så vidt muligt lade familien blive og hjælpe den med de sociale problemer, den har.

Om Den Sociale Retshjælp

Den Sociale Retshjælp er en gratis landsdækkende retshjælp, der både yder rådgivning og giver aktiv sagsbehandling. Retshjælpen henvender sig til alle, men derudover har vi en særlig afdeling, der primært henvender sig til tidligere og nuværende kriminelle.

Boligregister skal hjælpe

Kommunerne kan behandle sagen, så snart den opstår

Den Sociale Retshjælp prøver at nedbringe den kritiske behandlingstid, så færre udsættelsessager får en tragisk udgang.

Retshjælpen har i samarbejde med HOSS ApS (House Of Social Solutions) udviklet et forslag til et projekt, som de kalder Boligregistret. Det er et computersystem, der har til formål ud fra gældende lovgivning på området at sikre færre udsættelser af borgere i fremtiden.

Med udgangspunkt i lovændringerne fra 2009, der er lavet som et forsøg på at minimere antallet af udsættelser, er formålet med Boligregistret at skabe et simpelt, praktisk, billigt og sikkert system til gavn for alle involverede parter. Boligregistret handler i al sin enkelthed om at få skabt et sikkerhedsnet, som griber den enkelte borger, inden han står i en håbløs situation, hvor han ikke længere har tag over hovedet, og som sparer kommunen, samfundet og udlejeren for udgifterne i forbindelse med en udsættelse.

Sandy Madar undrer sig over, at kommunerne ikke er mere aktive for at hindre udsættelser af især børnefamilier. For når der er børn med i spillet, har kommunen anvisningspligt.

– Det er dyrt for samfundet. Familien mister jo også sine ejendele ved en udsættelse. Der skal skaffes hjælp til etablering. Der skal købes senge, spisebord og andre fornødenheder. Når du bliver sat ud fra din bolig, mister du også dit indskud. Der skal skaffes 10, 20 og måske 30.000 kr. for at komme ind i en lejlighed, vurderer hun

Der er også eksempler på, at kommunen har overtaget administrationen af nogle borgeres økonomi. Det er på en måde et indgreb i deres rettigheder, og der er da også folk, som har klaget. Men det er ofte den bedste løsning, når der er tale om mennesker, som har meget lidt kontrol over deres eget liv, mener Sandy Madar.

Hvis der er lavvande på kontoen, tager banken som regel afdragene til deres egne lån først. Derefter kan det være, at huslejen ender med ikke at blive betalt, selv om den skal betales via betalingservice.

Kommunen prøver først at lave en frivillig aftale. Ellers er der mulighed for at gå ind og administrere de her betalinger for folk med overførselsindkomst.

– Selv om man på den ene side selv kan betragte det som

krænkende, må vi bare konstatere, at der er mennesker, som ikke selv kan administrere deres økonomi. Især huslejen er en udgift, som man bare må acceptere, at kommunen står for, når folk først begynder at misligholde den, siger Sandy Madar.

Flere og flere står til udsættelse

Efter finanskrisen er det flere og flere, som står til udsættelse. Velfungerende familier bliver udsat, fordi de har forvælt deres økonomi forkert.

– Også folk, som normalt ikke ville komme til os, har henvendt sig. I de fleste sager vejleder vi. I nogle går vi ind i sagerne og prøver at få en dialog med kommunen, så den løser problemer, fortæller Sandy Madar.

Hun oplever i nogle tilfælde, at folk først henvender sig, når der er en gældsproblematik.

– Der er dem, som ikke skulle have været udsat, men som er fanget i ”luksusfælden” eller af finanskrisen. Så er der en mellemgruppe, som ikke er helt tabt på gaden, og som somme tider kan administrere deres egen økonomi. Endelig er der den gruppe, der betegnes som socialt udsatte og som ofte har den slags problemer, siger hun

Nu håber Den Sociale Retshjælp at kunne etablere Boligregistret for at se, om det er muligt at komme de tragiske begivenheder omkring udsættelser lidt i forkøbet.

– Vi vil gerne prøve at fange folk på et tidligere tidspunkt. Når man i givet fald indgår et lejemål, skal man tilmelde sig et digitalt register, så alarmklokkerne kan ringe en smule tidligere, når der er en restance. Så kan man fange nogle udsættelser, der måske kunne være undgået, fortæller Sandy Madar.

PSN

Alle har de samme rettigheder

Men nogle kender dem ikke. Kirkens Korshærs frivillige indsats er med til gøre rettigheder reelle, mener korshærsrådsformand og tidligere politimester i Odense, Lars Rand Jensen

– Et udsat menneske har de samme rettigheder som alle andre borgere. Det glæder mig, at det næsten altid udtales fra kommuner, borgmestre og andre, siger Lars Rand Jensen.

Han er formand for korshærsrådet i Odense, tidligere politimester i både Odense og Esbjerg og har været formand for Det Kriminalpræventive Råds SST-udvalg.

– Så opstår spørgsmålet: Hvordan gennemføres så de rettigheder? Det er straks meget sværere, når det enkelte menneske med sin skrøbelighed ikke er i stand til at kræve sine rettigheder respekteret alle steder, siger han.

Skrøbeligheden kan skyldes både psykiske sygdomme, misbrug eller på anden måde traumatiserede livssituationer. Formanden for korshærsrådet i Odense mener, at den frivillige indsats, som flere organisationer gør for at hjælpe samfundets udsatte, er med til at give de rettigheder, de har som borgere, kød og blod.

– Når de frivillige i for eksempel Kirkens Korshær lægger personligt engagement og tid i det og fremskaffer penge, så bliver de rettigheder, et menneske har, til realiteter.

Rettigheder, der ikke udnyttes

– Alle mennesker har for eksempel sociale rettigheder. Men de er ikke noget værd, hvis du ikke kan begå dig på et kommunekontor eller ikke kan finde din sagsbehandler.

Lars Rand Jensen har for eksempel bemærket, at mange af de socialt udsatte borgere i Odense ikke udnytter deres rettighed til lægehjælp særlig meget.

– Men de frivilligt baserede sundhedsprojekter som det i Kirkens Korshær i Odense betyder, at retten til helbredsbe-

handling kan bruges og ikke bare bliver en tom rettighed. Det er mit indtryk, at offentlige myndigheder bliver bedre til at udnytte det samspil.

Han understreger, at selve Kirkens Korshærs grundlag er meget vigtig i den sammenhæng: At man ser på det enkelte menneske og forholder sig til det enkelte menneske.

– Men man kan sige, at et fælles træk ved nogle af de socialt udsatte er, at de lever på kanten af samfundet. For Kirkens Korshær og for mig er det væsentligt at møde det enkelte menneske, som det er.

Beskyttelse i varmestuen

Han nævner varmestuetilbuddet som et andet eksempel på, at initiativer, som er blevet til på basis af frivilligorganisationers arbejde, udgør en vigtig beskyttelse.

– Det, at det eksisterer. At de udsatte har mulighed for at søge bistand eller forståelse, før politiet må gribe ind. Det, at tilbuddet er centralt beliggende i byen, fremmer, at de udsatte kan søge bistand, siger han.

For at illustrere, hvor vigtig varmestuen er, holder Lars Rand Jensen det op overfor politiets tilbud til de udsatte: Detentionen.

– Med varmestuen er der tale om et tilbud blandt mange mennesker. Der tilbydes også et fællesskab. Detentionstilbuddet er et isolationstilbud. Det ene tilbud hviler på isolation og det andet på samvær, siger han og nævner et andet eksempel på, hvordan han mener, at varmestuemiljøet er med til at skabe mere værdighed for de socialt udsatte borgere.

Politiet har altså også en pligt til at beskytte det enkelte menneske, siger Lars Rand Jensen

Natvarmestue

– Mange udsatte har hyppigt økonomiske eller andre medlemværender, så der hyppigt skal forkyndes stævninger for dem. Det var jo nemt for politiet at forkynde de stævninger der, hvor de udsatte var. Her skal det understreges, at dialogen er vigtigt. Den praktiske del afhænger også af, at politiet har sin daglige gang omkring væresteder, så det er naturligt, at de kommer forbi.

Hele området omkring udsatte interesserer Lars Rand Jensen meget, og det har det gjort i mange år. Både ud fra faglige standpunkter og ud fra personlige.

– For 10-15 år siden havde vi i Odense rigtig mange detentionsanbringelser. Folk faldt om på gaden, og de var til gene for andre og til fare for sig selv. Vi havde mange kortvarige tilbageholdelser, som stort set varede, til folk blev ædru. Men det var ikke godt for dem at være i detentionen, fortæller han.

Den forhenværende politimester tilføjer, at det ikke var hensigtsmæssigt.

– Detentionsbehovet for de udsatte grupper faldt markant, da vi fik natvarmestuetilbud i byen. Folk havde et sted at søge hen. De faldt ikke om på gaden, fortæller Lars Rand Jensen.

Samarbejde

– Rettigheder har alle. Noget andet er, om de også bliver anerkendt. Hvordan får de så realitet? Det dur jo ikke at sige: Du må være alle steder, men ikke lige her!

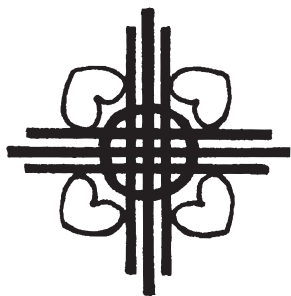
Som mangeårig politimester finder han det meget vigtigt, at der er et godt samarbejde mellem politiet og de frivilligorganisationer, der støtter de socialt udsatte.

– Det er vigtigt med netværk og samarbejdsrelationer, der er så brede som muligt, så man undgår, at der kommer konflikter, siger Lars Rand Jensen. Han nævner som eksempel, at han er personligt udpeget til Odense Kommunes råd for socialt udsatte, hvor Kirkens Korshær også er repræsenteret som organisation. Den slags fora giver mulighed for, at de mennesker, som har med de socialt udsatte at gøre, kan tale sammen og sikre dem den højeste mulige værdighed og agtelse, selv om de lever et liv, der fører dem ud i mange konflikter.

Han mener, at det er et fremskridt, at den ny politilov nævner beskyttelseshensynet for de svage og udsatte.

– Det har givet en anden vinkel. Nok er man misbruger. Nok er man på ulovlig vej. Men politiet har altså også en pligt til at beskytte det enkelte menneske, også i den situation, slutter han.

PSN

2. sektion

Nr. 3 • Marts 2011 • Redigeret af Irene Søndergaard Friis og Bent Friis

FRISTELSE

Man kunne føle sig fristet til siger vi ind imellem. Hvad man føler sig fristet til, er noget, der ikke er helt fint i kanten. Noget, der er et lille stykke ude på overdrevet fra det, man godt ved, er det rigtige i forholdet til et andet menneske. Djævelen taler man helst ikke om, længere. Benævnelsen stammer fra græsk, hvor den betyder "modstander". Brugt i Bibelen altid i betydningen "Guds modstander". Men hvis man ikke regner med Gud, kan man jo heller ikke regne med hans modstander. Ingen kan dog være i tvivl om, at der findes godt og ondt i forhold til menneskelivet og menneskene – for ikke at tale om den klode, vi bor på. Godt og ondt er tæt knyttet til mennesket og dets livsførelse. Man kan ikke tale om dyrene på samme måde. Det onde og det gode kommer fra menneskene. Men det er alt for tungt at påtage sig ansvaret for det i fuld udstrækning. Så i Bibelen tales der om Guds modstander som udtryk for det onde. Det er fra Guds modstander fristelsen til det

onde udgår. Fristelsen til at rage til sig på bekostning af næsten. Magten korrumpere, og det er pengene, der styrer det hele, som min gamle ven, Poul så tit sagde, når vi ordnede verdenssituationen over hans køkkenbord. I det Nye Testamente er fristelse tilskyndelse til at falde ud af nåden, af Guds kærlighed. Du kan fristes til at fornægte det nære forhold, Gud står i til dig!

Det var fristelsen til at rage til sig af fordele og lettelser til dette menneskeliv, Jesus blev stillet overfor lige efter sin dåb. Og dermed fristelse til at træde ud af den enhed med Gud, som dåben ellers en måneds tid forinden havde sat ham i. Evangelisten Mattæus skriver, at han af den ånd, han havde modtaget ved sin dåb, blev drevet derud, hvor ondskaben huserer, ud i dødens område, i den golde, umenneskelige ørken. Der, hvor djævelen regerer, og hvor der ikke findes fugls føde. Heller ikke til mennesker. Der, hvor det for alvor og uden skånsel af nogen art handler om liv og død. Som det også gør

OUTRUP KIRKE, MORS

Højt, med vid udsigt over markerne ned imod Dragstrup vig ligger endnu en af de romanske kvaderstenskirker, som Mors er så rig på – og af! Tårnet er senere tilbygget. Kirkens oprindelige døre, mandsdøren mod syd og kvindedøren mod nord er stadig synlige i murværket. Oprindelsen til stenmanden i våbenhuset kendes ikke.

BF

på vore store byers gader for posedamer og -mænd og for dem, der ikke har tag over hovedet og midler til den daglige overlevelse.

Jesus var netop igennem sin dåb blevet indviet som Guds Søn. Det havde døberen Johannes sørget for, selvom han ikke var meget for det, og Helligånden havde i en dues skikkelse proklameret, at ”denne er min Søn, som jeg elsker!” Denne nyindviede skulle på sin krop erkende, hvad det er at være menneske i en ond verden. Så at sige. Det var vel ikke mærkeligt, at hans voldsomt knurrende mave derude i dødens land fik ham til at tvivle på den mission, han var indviet til. Fristede ham til at springe over, hvor gærdet er lavest, få mad i munden og gribe magten. Han skulle bare lige opgive alt det, han netop var indviet til! Hvis du er Gud Søn, så kan du jo bare lige, ja, gøre stene til brød!

Mennesket er på bunden godt. Det er bare forvredet af arv og miljø, siger man. Men det har alligevel i sig mulighed for at danne sig sin egen etik. Alt det med Gud er overtro. Sådant lyder et dogme i den moderne ateistiske religion. Og det må de tro, som vil det. Det gør dem sikkert ikke til ringere mennesker. Men set i lyset af historien om Jesu fristelse i ørkenen, er den tro alligevel dybt ualvorlig. Der må en forankring til, der ligger et andet sted end i menneskesindets dybder, for at der kan komme dybde i menneskets etik, forekommer det mig.

Jesus henviser til Skriften. Af en eller anden uransagelig årsag accepterer Guds modstander, at Gud, som han taler i Skriften, er større end ham. Han bøjer sig ligefrem og uden videre for et udsagn, der via Skriften kommer fra Gud selv: ”Du skal ikke leve af brød alene, men af Guds ord. Menneskelegemet opretholdes godt nok af mad og drikke. Men menneskets Ånd lever af Guds ord! Guds modstander må bøje sig ikke én, men hele tre gange for Guds Søn derude i ørkenen. Selv da den onde spiller sin trumf og vil give ham alverden. Hvis han altså vil opgive sig selv.

For mange år siden, da jeg var en ung mand og der var noget, der hed en storebæltstfærge, kom jeg en gang på sådan én i snak med en marinesoldat, som jeg fortalte, at jeg selv havde en fortid i marinen som værnepligtig teolog. I samtalens løb sagde han, at kirken burde have mere magt, for så ville alting komme til at se helt anderledes og meget bedre ud. Nej, kirken skal ikke have magt. Den har en tjeneste. Tjener den i troskab, kommer alting til at se helt anderledes og meget bedre ud i dronningens riger og lande.

Men Jesus tjente os først. Ved at vise os, hvordan vi kan stå for fristelsen fra Guds modstander: Ved at tage ordet fra Gud for pålydende som det, der skal præge vores ånd i forholdet til den næste i hvis ansigt, vi ser vor Herres.

Det kaldes diakoni. Vor Herre viste os hvordan.

(1.søndag i fasten, Mat. 4, 1-11)

BF

KRIG OG FRED

Du ved det nok, mit hjerte,
du ved, at Gud er stor;
men stor er og Guds fjende,
så tit du det erfór.

Velan! så må du kæmpe
og tro, trods fejl og brud,
at stor er vel Guds fjende,
men større er dog Gud.

Kaj Munk 1938

KRISTENDOM OG ATEISME

Hvordan dette forhold (kristendommens forhold til verden og samfundet, red.) er, ses vel allertydeligst af to udsagn, formuleret af Jesus selv. Det ene møder vi i beretningen om ”Skattens mønt”, hvor Jesus principielt definerer menneskets position i verden med ordene: ”Giv Gud, hvad Guds er, og kejseren, hvad kejserens er!” Det andet møder vi i beretningen om forhøret hos Pilatus, hvor Jesus på spørgsmålet, om han er en konge, svarer: ”Mit rige er ikke af denne verden.” To udtalelser, der indfører en principiel sondring mellem Gud og verden, der igen sætter mennesket i ansvar i to relationer: Til Gud og til verden.

Sognepræst Anders Quistorff

FASTE OG FORBRUG

Den Rige bonde, Jesus fortalte om (Luk. 12,13-21, red.), fremstår som forbavsende moderne. Der er slående ligheder mellem ham og mennesker i det materialistiske Vesteuropa i dag ikke kun i det, at hans økonomiske succeser var så store, at han næsten kunne opleve det som et problem, men også i, at det gav ham unikke muligheder for at gøre nye investeringer. Han valgte at anskaffe sig nye statussymboler og søgte så at overbevise sig selv om, at det bare gjaldt om at leve livet i højeste potens uden at spekulere over noget højere mål for tilværelsen end det.

Forbrugersamfundet i dag er bekendetegnet af, at man frit vælger sin livsstil. Man søger sin identitet, ikke i at være den, man i udgangspunktet er, men i det, man vælger at ville være. Alt kan købes, og teknikken muliggør, at man har næsten ubegrænsede muligheder for at zappe rundt i sin konstante søgen efter ny identitet. Det gør, at den personlige identitet devalueres, hvilket også påvirker ens selvaccept og selvværd.

For hvem er jeg, når det kommer til stykket?

I virkeligheden er der tale om en form for uhæmmet materialistisk griskhed. Men den giver ingen indre stabilitet og ro. Og når dødens grænse bliver nået, står man med tomme hænder.

*Ingolf Henoch Pedersen:
Ovenlys på faste og forbrug.
Credo 2009.*

FORFÆNGE- LIGHED

Og rigdom og guld,
du jorderigs afgud i skinnende muld!
Du er dog af verdens bedragelig ting,
som veksler, aftager og veksles omkring,
du er dog, i højeste mærke og med,
forfængelighed,
forfængelighed.

Ak, ære, hvad er,
hvad er dine kroner og krans, du bær?
Misundelse sidder dig altid på ryg,
du hemmeligt stødes og sjælden er tryk,
du ofte dér snubler, hvor andre de gled:
Forfængelighed,
forfængelighed!

Thomas Kingo 1681, DS 615, v.4 og 5.

LEKSIKALT

Fra jødedommen overtog kristendommen ideen om fastetidens 40 dage. Det skulle være tiden til anger og forsagelse, til i højere grad end i dagligdagen at vende tanker til Gud. En selvransagelsens tid, en tid til opgør med livet, man lever, set i lyset af de ti bud og det dobbelte kærlighedsbud. Men faste er ikke i sit væsen noget i sig selv.

De 40 dages faste er den rette forventning til påskens forkyndelse, at Jesus gik i vores sted og døde, men opstod fra de døde og således stillede sin tilgivelse til rådighed for os. Alt dette har vi fastetidens 40 dage til at besinde os på.

De indledes askeonsdag, som nogle fejlagtigt angiver som onsdag før skærtorsdag. Dagen er rettelig onsdagen efter fastelavns søndag.

Det har været skik at fejre Jesu indtog i Jerusalem med optog og salmesang og viften med buxbomgrene på Palmesøndag. De brugte grene blev samlet sammen og brændt. Asken blev blandet med indviet salveolie. Med den blanding tegnede præsten næste askeonsdag et kors på menighedens pander. Således blev den indviet til sin faste.

BF

LANGSOMT OG HURTIGT

Herre! Vi har så travlt.
 Vi mener tiden er knap, og vi skal nå så meget.
 Vi kan ikke finde ro.
 Vi iler af sted, for vi vil ikke gå glip af noget,
 og ubemærket svinder dagen bort mellem vore hænder.
 Det hele går så hurtigt,
 at vi ikke har tid til et smil, et knus, et kys.
 Er det for sent, Herre!
 Herre, befri os fra rastløshedens tyngende åg.
 Du forbliver den samme i går, i dag, i morgen.
 Vor fremtid er i dine hænder. Du alene kender morgendagen.
 Herre, forbarm dig over os.
 Giv os mod.
 Lær os at stoppe op og gå langsomt gennem dagen,
 så vi får øje på det forunderlige underlige liv, du har skabt;
 og dets mangfoldighed af mennesker, du har skabt i dit billede.
 Giv os tiden tilbage,
 så vi igen får tid til et smil, et knus, et kys,
 tid til at være sammen med dem, vi elsker,
 og dem, der kalder på os, og har brug for os.
 Gør os beredte til alt det, du vil med os.
 Lad det ikke være for sent.
 Amen.

Fra "Bøn for livet". Unitas 2005.

HER FINDER DU KIRKENS KORSHÆR:

HOVEDKONTORET:

Nikolaj Plads 15, 1067 København K
Åbningstid: Kl. 8-16, fredag 9-13. Tlf. 3312 1600
Bankgiro: 9541-5 40 14 29. Telefax: 3312 2036
kk@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk
www.kirkenskorshaer.dk

Korshærchef: Helle Christiansen, tlf. 2992 2050,
helle.christiansen@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk
Udviklingschef: Jesper Rønn-Simonsen, Tlf. 3312 1600,
jrsmonsen@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk
Administrationschef: Lene Andreasen,
lene.a@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk
Personalekonsulent: Aurora Pilgaard, tlf. 3312 1600,
api@kirkenskorshaer.dk
Kampagneleder: Heiner Lützen Ank, tlf. 2078 4257,
heiner@kirkenskorshaer.dk
Relationsmedarbejder: Sune Bak Wessel,
tlf. 3312 1600, sune@kirkenskorshaer.dk
Informationssekretær: Vibeke Lind, tlf. 3616 3655 /
4038 1051, vibeke@kirkenskorshaer.dk
Redaktør: Poul Struve Nielsen, Journalist DJ,
tlf. 4162 5552, poulstruve@kirkenskorshaer.dk
Formand for landsstyrelsen:
Stig Andreas Munch, Houvej 32, Lohals,
5953 Tranekær, tlf. 6255 1264

LANDSSEKRETÆRER

ØST (Sjælland og øvrige østlige øer): Sune Bak
Wessel, tlf. 3312 1600, sune@kirkenskorshaer.dk
SYD (sydlige Jylland og Fyn): Sara Nørholm (vikar),
Albanivej 15, 5792 Årslev, tlf. 6130 6896,
saranoerholm@sol.dk
NORD (Midt- og Nordjylland): Dorte Tranberg-Krab,
Rodsokovvej 4, 8543 Hørnslet, tlf. 2547 0029

GENBRUGSKONSULENTER NORD (nordlige Jylland)

Peter Høyer Hansen, Spørringvej 30,
Mejlby, 8530 Hjortshøj, tlf. 2292 5999,
Peter.h@kirkenskorshaer.dk

ØST (Sjælland og øvrige østlige øer)

Ove Elboth, Hornebyvej 10A,
3100 Hornbæk, tlf. 2326 0259,
elboth@post.tele.dk

SYD (sydlige Jylland og Fyn)

Bodil Bertelsen, Genforeningsvej 14, Døstrup,
6780 Skærbæk, tlf. 5099 8939,
bodil@kirkenskorshaer.dk

KORTSALGET

Hovedkontoret, tlf. 33 12 16 00

ARRESTHUSTJENESTEN

Øst for Storebælt: Stig Koføed, Sverigesvej 31,
4293 Dianalund, tlf. 2020 5237
Fyn og Jylland syd: Ove Lauritsen, Marselis Boulevard
16, 1. tv., 8000 Århus C, tlf. 8619 1847
Jylland nord og midt: Johannes Holst Hansen,
Børglumvej 74, Tjørring, 7400 Herning, tlf. 9726 7414

KORSHÆRSPRÆSTER

Helsingør: Jørgen Ingberg Henriksen, Stjernergade 16
G, 3000 Helsingør, tlf. 4920 3550, jih@km.dk
Holstebro: Søren Nielsen, Rudesvej 15,
7500 Holstebro, tlf. 9742 8142
Horsens: Jakob Hjørnholm, St. Blickersvej 79, 1.,
8210 Aahus V, tlf. 2484 3426, jahj@km.dk
København: Olav Poulsen, Vendersgade 10, 1363
København K,
tlf. 3393 6674
Birgitte Jeppesen, Valdemarsgade 27,
1665 København E, tlf. 2615 8326
Odense: Peder Thyssen, Allegade 55, 5000 Odense C,
tlf. 6612 4423
Randers: Lone Nyeng, Haldvej 8A, Hald, 8983 Gjerlev,
tlf. 8647 4342
Silkeborg: Annette Kortegaard, Drosselvej 17,
8600 Silkeborg, tlf. 8682 0792
anette_kortegaard@mail.tele.dk
Slagelse og Korsør: Christina Helene Christensen,
tlf. 6160 4421, chhs@km.dk
Sønderborg: Annette Birk-Sørensen, Kegnæsvej 5,
6470 Sydals, tlf. 4047 3202, abi@km.dk
Vejle: Bodil Jølver, Nøddevænget 28, 7100 Vejle,
tlf. 7583 1781, bodil.jolver@post.tele.dk
Vejle-Kolding-Fredericia: Inge Pilegaard Thomsen,
Niels Skovsvej 28, 7100 Vejle, tlf. 7585 8007
Viborg: Kirsten Greve, Vinkel Præstegård, Vinkel,
8800 Viborg, tlf. 8663 9216

Aalborg: Lena Bentsen, Julivej 30, 9720 Klarup,
tlf. 9832 6575
Århus: Jørgen Lasgaard, Marselisvej 9, 8000 Århus C,
tlf. 8611 3339

BYARBEJDET

9700 Brønderslev
Værestedet Fristedet, Nørregade 6 A, tlf. 9880 1168.
Helle Toftedgård Nielsen, Fristedet@korshaeren.dk

6700 Esbjerg

Varmestuen, Exnersgade 39, tlf. 7513 9618.
Lars Lindinger, kk.esbjerg@esenet.dk

7000 Fredericia:

Varmestuen, Danmarksgade 79, tlf. 7593 3900.
Inge Pilegaard Thomsen, lpt@km.dk

3000 Helsingør

Herberg og Varmestue, Stubbedamsvej 10,
tlf. 4920 1082.
Anette Lauritsen, kk helsingor@post.tele.dk
Nicolaigården: Rosenkildevej 33, tlf. 4921 9328

7400 Herning

Fruehøjvej 33, tlf. 9722 1636.
Verner Madsen, herning@kirkenskorshaer.dk
Værestedet Lyngblomsten, Lyngens Kvarter 236,
Gullestrup, tlf. 9721 5424.
Hanne Ottow, lyngblomsten@kirkenskorshaer.dk

4300 Holbæk

Varmestuen Klostercafeen, Klosterstræde 5,
tlf. 5943 9090. Karen Skydsgaard

8700 Horsens

Varmestuen, Fugholm 6, tlf. 7561 4401.
Pia Bjørnhart, horsens.kk@stofanet.dk

7500 Holstebro:

Varmestuen, Nygade 14, tlf. 9741 0252.
Linda Hatfeldt, holstebro@kirkenskorshaer.dk

4220 Korsør:

Havnegade 13, tlf. 5837 0495, giro 5 84 55 48.
Søren Bruun Christensen, kk.korsoer@yahoo.dk

København:

Christianshavn: Torvegade 53, 1400 København K,
tlf. 3257 7144. Ingrid Flye
Varmestuen Fedtekælderen: Overgaden oven Vandet
6A, 1415 København K, tlf. 3254 5608. Sharon Parker
Nørrebro: Varmestuen, Stengade 40, 2200 Køben-
havn N, tlf. 35367845. Annemette Nyfos
Dagvarmestue: Tlf. 35367845. Alice Petersen
Natcafeen: Tlf. 4028 5084. Hanne Merete Pedersen
Vesterbro: Varmestuen, Istedgade 100,
1650 København V, tlf. 3331 3918. Ingrid Nielsen
Sct. Nicolai Tjenesten: 1067 København K
Giro 6 51 70 99. Tlf. 3312 1400. Pastor Olav Poulsen,
sctnicolai-tjenesten@kirkenskorshaer.dk
Mariatjenesten: Mariakirken, Istedgade 20,
1650 København V. Giro 5 25 96 14. Tlf. 3324 5050
Korshærspæst Birgitte Jeppesen, bj@km.dk
Ole Andersen, mariatjenesten@kirkenskorshaer.dk
Mariatjenestens og Diakonissestiftelsens Nødherberg
for kvinder: Valdemarsgade 89, 1665 København V.
Tlf. 3321 7524. Mariann Ditlevsen
Kirkens Korshærs Sociale Hjælpearbejde, Drejervej 6,
2400 København NV. Giro 7 03 05 17. Fax 3581 8501.
Tlf. 3581 2880. Inger Marie Warncke,
kksocarb@post 12. tele.dk
Kirkens Korshærs Herberg: Hillerødgade 62-64,
2200 København N. Tlf. 3834 8125
Bjørn Bendorff, bb@kkherberg.dk
KKU – Kirkens Korshærs Udviklings- og Behandlings-
center: Bremerholm 18, 1069 København K.
Tlf. 3336 6510. Michael Nagel, kkuc@kkuc.dk
Bofællesskaber på Frederiksberg: Godthåbsvej 79B,
2000 Frederiksberg. Tlf. 3811 7702
Mariendalsvej 22, 2000 Frederiksberg. Tlf. 3888 0260
Korsly: Bernstorfflund Allé 70, 2920 Charlottenlund.
Tlf. 3963 3604

6430 Nordborg:

Café 93. Tlf. 7445 2046.
Kirsten Christiansen

5000 Odense:

Nørregade 48, tlf. 6612 9242, fax 6312 9336,
Kaj Skjølstrup, kkodense@gmail.com
Varmestuen: Pantheonsgade 6,
Tlf. 6612 9153 / 2810 3196. Heinz Wolf
Natvarmestue: Pantheonsgade 6,1, tlf. 6590 6320 /
priv. 2082 5233. Erik Skov Larsen
Herberget: Benediktsgade 23, tlf. 6375 0550,
fax 6312 3479. John Skovhus Nielsen,
herberg@odense.dk

8900 Randers:

Byarbejdet: Vestertorv 16, tlf. 8642 0380,
fax 8643 8005, giro 5 41 16 10. Karen Kviessgaard
Rytterknægten: Marienborgvej 28, 8930 Randers NØ,
tlf. 8641 0878. Jens Aage Andersen
Hjørnesteinen: Kirkens Korshærs institutionstilbud,
Søren Møllersgade 5b, tlf. 8915 7310, fax 8641 7171.
Solveig Steen Schultz, solveig.steen.schultz@randers.dk
Være- og aktivitetssted: Slotsgården 5, tlf. 8641 5055.
Kaj Laustsen

4100 Ringsted:

Kirkens Korshær, Sct. Bendtsgade 10,
tlf. 5761 3144 / 2556 6567. Michael Grøtta Raasig,
ringsted@kirkenskorshaer.dk

4000 Roskilde:

Kafe Klaus: St. Højbrøndsstræde 4, tlf. 46355013.
Gitte Dueholm, roskilde.kirkenskorshaer@gmail.com

8600 Silkeborg:

Varmestuen, Lille Søgade 10,
tlf. 8682 0991/8681 6325.
Jens Anders Brogaard, kk.silkeborg@mail.dk

4200 Slagelse:

Løvegade 10, tlf. 5853 4711.
Minna Justesen, kk.slagelse@yahoo.dk
Varmestuen: Herrestræde 26, tlf. 5853 4709

5700 Svendborg:

Hjørnestein, Ørkildsgade 27, tlf. 6222 9128.
Vibeke Bjørk

6400 Sønderborg:

Vølundsgade 8, tlf. 7443 6102.
Viggo Sørensen, kk@kksonderborg.dk

7100 Vejle:

Flegmade 10-12, 7100 Vejle, tlf. 7582 7866.
Jens Lundsgaard, mail@kkvejle.dk
Genbrugscenret og Centercafeen: Tlf. 7582 7140,
genbrugscenret@kkvejle.dk
Caféen: Tlf. 7582 7866.
Tove Hertz Mikkelsen, cafeen@kkvejle.dk
Tlf. 40935829. Bettina Bøgelund: Tlf. 40939121,
kvisten@kkvejle.dk
Værestedet, Grønnedalen 18B, tlf. 7572 1721.
Merete Nielsen

8800 Viborg:

Varmestuen, Sct. Leonis Gade 8, tlf. 8662 5292.
Mads Bæk, www.kkviborg.dk

9000 Aalborg:

Korsgade 44, tlf. 9812 9454, giro 1 01 63 93.
Per Hjeltn Hansen
Daginstitutionen Kirkens Korshær: Provstvejorden 9,
tlf. 9818 6277. Bente Klæstrup
Herberget: Forchammersvej 13, tlf. 9813 1854.
Poul Jensen
Varmestuen: Østerbro 20, tlf. 9813 9437.
Eva Lillelund
Varmestue i Nørresundby: Østerbrogade 56, 9400
Nørresundby, tlf. 9818 9437
Poul Martin Michno, norresundby@kirkenskorshaer.dk
Natvarmestuen: Korsgade 44, tlf. 9813 2011. Ida Morell
Skurbyen: Stenosvej 8, tlf. 9812 1303 /
priv. 9829 4025. Finn Christiansen
Frivillig social aktivering: Lille Kongensgade 10,
tlf. 9831 3453. Jonas Jacobsen
Gårdprojektet: Nørkærvej 75, 9270 Klarup,
tlf. 9831 7454. Annemette Andersen

8000 Århus:

Nørre Allé 25, postboks 5026, giro 5 01 15 58,
tlf. 8612 5666 / priv. 8637 3213
Richard M. Pedersen, Annelise R. Lassen
Varmestuen: Mejlgade 36, tlf. 8612 6307.
Birgitte Thorup
Aktivering og genbrug: Ingrid Kristensen,
tlf. 8620 6424
Fællesgården: Lergravvej 11, 8380 Trige, tlf. 8742 0196
Kirkens Korshærs Herberg Tre Ege: Årslev Møllevej 15,
8220 Brabrand, tlf. 8747 7050.
Bodil Larsen, blr@fa.aarhus.dk

Slusen: Dr. Sells Vej 19, 4293 Dianalund,
tlf. 5828 6860. Ebbe Fosgerau

Familiecentret Iller Slot: Slotsvej 20, 6310 Broager,
tlf. 7444 0080

Kirkens Korshær åbner galleri

Åbningsudstilling med Arne Haugen Sørensen på nyt galleri i Hornslet

Den 8. april åbner Kirkens Korshær et kunstgalleri. Åbningsudstillingen er med den internationalt anerkendte danske kunstner Arne Haugen Sørensen.

Galleriet har hjemme i dejlige lokaler med et smukt lys, som giver kunstværkerne mulighed for at udfolde sig, så gæster og kunder i galleriet virkelig får en oplevelse ud af at komme der.

På længere sigt er meningen med galleriet, at kunstnere kan hjælpe Kirkens Korshær ved at donere kunstværker til salg i galleriet.

Mange kunstnere har et stort samfundssind og vil gerne være med at gøre forholdene for de socialt udsatte i samfundet lidt mere tålelige.

Kirkens Korshær har henvendt sig til kunstnere med en opfordring til at bidrage. Det gælder også, hvis kunstnere ligger inde med værker, som allerede har været udstillet flere gange uden at blive solgt.

Også Picasso og Van Gogh havde svært ved at sælge deres malerier engang, så hvem

ved? Måske er der virkelig noget enestående at erhverve sig for heldige købere i galleriet.

En spændende tur

Adressen er Eskerodsvej 18, 8543 Hornslet. Og nej, kære sjælland. Glem det. Selv om det handler om kunst, så hedder byen ikke sådan, fordi provokunstneren Hornslet har betalt byrådet for at opkalde byen efter ham.

Hornslet er den tredjestørste by på Djursland (Jyllands næsetip), og Hornslet Kirke daterer sig helt tilbage til 1100-tallet, så navnet er meget ældre end som så.

Rosenholm Slot ligger i udkanten af byen. Det er det fra "Jul på Slottet" – den med prinsesse Miamaja. Så nu, hvor Hornslet også huser Kirkens Korshærs nye kunstgalleri, er der basis for at få en rigtig god tur med mange spændende oplevelser ud af et besøg. Man kan komme dertil i tog med Grenåbanen fra Århus.

Når vi nærmer os åbningen af galleriet, kommer der en henvisning med flere oplysninger på Kirkens Korshærs hjemmeside.

FOTO: POUL STRIIVE NIELSEN

Åbningsudstillingen er med
Arne Haugen Sørensen

Afsender:
Kirkens Korshær
Nikolaj Plads 15
1067 København K.